

BUGADA AL POU. Desembre 2017

PER QUINTÀ• TORRA CORDONS

Traducció literal

Començo el repàs mensual amb un fenomen lingüístic que, malauradament, cada cop es produeix menys: la catalanada. Estem tan acostumats a les interferències lingüístiques del castellà sobre la nostra llengua i, cada cop més, de l'anglès, que resulta complicat veure traduccions literals com la que veieu en aquesta pissarra del establiment Tastet de l'Abat, al carrer de l'Abat Oliba que m'ha fet arribar una subscriptora. Si fos en un document escrit o en un diari, diríem que és culpa del traductor automàtic del senyor Google, però queda clar que no som davant d'aquest cas.

Tolerància zero

Aprofito aquesta secció per fer-me ressò i retre homenatge a la figura de Pepita Subirana, mare dels nostres apreciats col·laboradors Ramon, Manel i Oriol Fontdevila traspasada l'últim dia de novembre. Durant molts anys, La Pepita va ser l'ànima de la Residència d'Avis de la Sagrada Família, ubicada al carrer del Vallès. De fet, allà va passar-hi els últims mesos de vida enmig dels molts avis i àvies, i els familiars i treballadors que conformen la gran família d'un centre obert al barri i a la ciutat, acollidor i tolerant amb els problemes derivats de la vellesa. Per això és, com a mínim reprovable, la poca paciència que tenen en un dels immobles del costat, on es veu que els molesta molt que la gent truqui i el timbre per error, pensant-se que ho fan a la residència.

Acaparadora

Des que es va jubilar de l'Ajuntament de Manresa, la Glòria Ballús no perd el temps i està dedicada de ple a la musicologia. Una disciplina que l'apassiona i a la qual, probablement, quan encara treballava, no tenia temps per dedicar-s'hi. El cas és que, amb els seus treballs, l'any passat ja va guanyar el premi Antoni Esteve, una de les categories dels premis Lacetània. I aquest any va repetir. En aquesta ocasió es va endur el guardó que porta el nom del pare Ignasi Puig i Simon, amb la proposta de treball La Música a l'entorn de Sant Ignasi de Loiola i de la Companyia de Jesús a la ciutat de Manresa. Materials per al seu estudi. La Glòria ho acapara tot! Enhorabona.

L'arbre dels Tous

En l'obertura d'aquest Cul del Pou ja queda ben glossada la polèmica generada arran dels moviments polítics fets als capdavant del patronat de la Fundació Rosa Oriol. De tota manera, com a ciutat bressol de la firma, Manresa continua tenint força reflexos de l'activitat de l'empresa i la implicació en diferents causes de caràcter social. Un exemple és l'arbre nadalenc que apareix a la fotografia, just davant de l'hospital de Sant Joan de Déu, adornat amb els inconfusibles ossets de Tous. Esperem que, aprofitant l'avinentesa, ningú no faci llenya de l'arbre caigut.

De soca-rel

Precisament aquesta solució, la de transformar un arbre en llenya, és la que s'ha pres a la plaça del pare Oriol, a la Sagrada Família, on s'hi estan fent obres ja que, tot i la cimentació, les fortes arrels dels oms havien deixat el paviment absolutament boterut. És una llàstima, però, que s'hagi optat, com passa en massa ocasions, per eliminar arbres i substituir-los per formigó i fanals rovellats.

Pàrquing privat

Continuant amb les obres, un lector m'alerta d'un cas curiós en la transformació que s'està produint a la zona de la Bonavista. Com que l'aparcament a la zona és complicat, els paletes han optat per reservar-se uns espais per estacionar-hi els seus cotxes particulars. Les places les localitzem, com a mínim, en dos punts: al començament de la carretera del Pont de Vilomara, just davant de la bugaderia que fa xamfrà amb el carrer de Jacint Verdaguer, i al carrer del Bisbe Perelló, davant del bar Agnès. Es dona el cas que a tota aquella zona queden ben poques places d'aparcament amb l'ampliació de la zona blava...

Quan és la Fira?

Tot i que el calendari del Pagès situa la fira de Sant Andreu de Manresa el darrer cap de setmana de novembre, com era tradicional, l'imperi del comerç es veu que ara mana que sigui a primers de desembre. El motiu no deu ser cap altre que el marc mental prenatalenc que predisposa la gent al consum, un fet que s'acaba reflectint en un increment de vendes. Òbviament, l'únic col·lectiu que va complir amb la tradició és el dels firaires de les atraccions que, des de fa dos anys, s'instal·len al sector dels Trullols.